

19/06/2022

Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Στον εσπερινό της εορτής των Αγίων Πάντων στην ομώνυμη πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή στη Βέροια χοροστάτησε και κήρυξε το θείο Λόγο το Σάββατο 18 Ιουνίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε: «Δεϋτε ἅπαντες πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐπί τῆ μνήμη τῶν Ἁγίων· ἰδοὺ γάρ παραγέγονε πλουτοποιὰ ἡμῖν χαρίσματα κομί-ζου-σα».

Την Κυριακή μετὰ τὴν Πεντηκοστή, ἡ Ἐκκλησία μας μνημονεύει πάντας τοὺς Ἁγίους τῆς. Μνημο-νεύει καὶ τιμᾷ «τοὺς τὸν δρόμον τε-λέσαντας καὶ τὴν πίστιν τηρή-σαντας» πρωτοτόκους ἐν οὐρανοῖς ἀδελφούς μας, τοὺς προστάτες καὶ ἐφόρους τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Κοινο-βίου, τοὺς ὁποίους ἦλθαμε νὰ τιμή-σουμε κι ἐμεῖς μαζί μέ τὸν χορὸ τῶν εὐσεβῶν μοναζουσῶν του.

Ἦλθαμε ὅμως συγχρόνως καὶ γιὰ νὰ εὐφρανθοῦμε πνευματικά, κατὰ τὴν παρότρυνση τοῦ ἱεροῦ ὕμνο-γράφου. Διότι ἡ μνήμη καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἁγίων ἀποτελεῖ γιὰ κάθε πιστό, ἰδιαιτέρως ὅμως γιὰ ὅσους ἔχουν ἀφιερῶσει τὴ ζωὴ τους στὸν Χριστό, ἀπαρνούμενοι τὰ τερπνά καὶ ἡδέα τοῦ κόσμου, πηγὴ ἀκέ-νωτο πνευματικῆς εὐφροσύνης.

Ποιὸς εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ μνήμη τῶν ἁγίων καὶ, κατὰ μείζονα λόγο, ἡ μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων εὐφραίνει πνευματικά τίς ψυχές μας;

Τὸ εὖλογο αὐτὸ ἐρώτημα δέν τό ἀφήνει ἀναπάντητο ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος, ἀλλὰ δίδει τὴν ἐξήγηση ἢ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητη καὶ γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὴ σημασία τῆς μνή-μης τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀποκομίσουμε τὴν ὠφέλεια πού προέρχεται ἀπὸ αὐτήν.

«Ἰδοὺ γάρ παραγέγονε πλουτο-ποιὰ ἡμῖν χαρίσματα κομίζουσα», ψάλαμε πρό ὀλίγου.

Ἡ πνευματική χαρά καί ἀπόλαυ-ση, τήν ὁποία ἀπολαμβάνουμε τιμώ-ντας τή μνήμη τῶν ἁγίων, δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Δέν εἶναι οὔτε ἡ χαρά καί ἡ εὐφροσύνη, τήν ὁποία αισθανόμεθα ἀπό τήν παρουσία εὐλαβῶν προσκυνητῶν, κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἢ καλλί-φω-νων ἱεροψαλτῶν. Δέν εἶναι οὔτε ἡ χαρά καί ἡ εὐφροσύνη, τήν ὁποία προσφέρει ὁ σεμνός στολισμός, τό τελετουργικό, οἱ ὠραῖοι ὕμνοι ἢ ἡ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα. Ὅλα αὐτά εἶναι εὐχάριστα καί χρήσιμα, δέν παύουν ὅμως νά παρέρχονται μετά τό πέρας τῆς ἑορτῆς καί νά ἐκλείπουν χωρίς νά ἀφήνουν στήν ψυχή τήν χαρά καί τήν πνευματική εὐφροσύνη, ἡ ὁποία ἀναπαύει τόν ἀγωνιζόμενο πιστό καί τόν ἐνι-σχύει γιά νά συνεχίσει τήν προ-σπάθειά του καί νά ἀντιμετωπίσει τίς δυσκολίες καί τίς ἀντιξοότητες, τούς πειρασμούς καί τίς δοκιμασίες πού συναντᾶ στή ζωή του ἀποτε-λε-σματικότερα.

Ἡ πνευματική χαρά καί εὐφρο-σύνη τήν ὁποία μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὕμνογράφος νά ἀπολαύσουμε προ-έρχεται ἀπό τά «πλουτοποιά χαρί-σματα», τά ὁποία κομίζει ἡ μνήμη τῶν ἁγίων.

Καί ποιά εἶναι αὐτά;

Εἶναι ἡ ζωή καί οἱ ἀρετές τῶν ἁγίων μας, εἶναι οἱ κόποι καί οἱ ἀγῶνες τους οἱ

άσκητικοί, είναι τὰ μαρτύρια καί οἱ διωγμοί τούς ὑπέστησαν, εἶναι ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ τήν ὁποία ἔλαβαν, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ὁ ὁποῖος ἐνοίκησε στήν ψυχή τους καί τήν ἀγίασε καί τήν θέωσε καί τήν ἔκανε κατοικητήριό του.

Αὐτός εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτά εἶναι τὰ πλουτοποιά χαρίσματα τους, αὐτά δηλαδή τὰ ὁποία παράγουν πλοῦ-το, πλοῦτο πνευματικό, καί στίς ψυχές ἐκείνων πού τούς τιμοῦν.

Καί πῶς μποροῦμε νά ἀποκτή-σουμε αὐτά τὰ πλουτοποιά χαρί-σματα γιά νά γεμίσουμε καί τή δική μας ψυχή;

Μᾶς τό διευκρινίζει ὁ οὐρανοφά-ντωρ Μέγας Βασίλειος λέγοντας: «Μακάρισον γνησίως τόν μαρτυ-ρή-σαντα, ἵνα γένη μάρτυς τῆ προ-αιρέσει καί ἐκβῆς χωρίς διωγμοῦ, χωρίς πυρός, χωρίς μαστίγων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις μισθῶν ἡξιωμέ-νος».

Δέν λέγει ἀπλῶς «μακάρισον», ἀλλά «μακάρισον γνησίως». Καί τί σημαίνει γνησίως; Σημαίνει, ὅπως τό ἔκαναν καί οἱ ἴδιοι οἱ ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ἀξιώθηκαν νά φθάσουν στήν ἀγιότητα, ὁ καθένας ἀπό τόν δικό του δρόμο. Ἄλλος μέ τό μαρ-τύριο, ἄλλος μέ τήν ἄσκηση, ἄλλος μέ τό κήρυγμα, ἄλλος μέ τήν ὑπο-μονή, μέ τήν ὑπακοή καί τή σιωπή, ἄλλος σέ μικρό χρονικό διάστημα καί ἄλλος μετά ἀπό πολλά χρόνια. Ὅλοι ὅμως ἔκαναν τό ἴδιο, ἔκαναν πραγματικότητα αὐτό πού περι-γρά-φει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος Παῦλος: «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός». Δέν ἔζησαν μέ τόν Χριστό, ἀλλά ἄδειασαν τήν ψυχή τους ἀπό ὅ,τι ὑπῆρχε μέσα της, λάθη, πάθη, ἀδυναμίες, ἐγω-ισμούς, κακίες, μικρότητες, ἀκόμη καί ἀρετές, γιά νά ζήσει μέσα τους ὁ Χριστός. Αὐτό θά πρέπει νά κά-νουμε καί ἐμεῖς, ἐάν θέλουμε, τι-μώ-ντας τή μνήμη τῶν ἁγίων, νά ἀπολαύ-σου-με τὰ πλουτοποιά χαρί-σματά τους.

Συχνά ἀγωνιζόμεθα νά ἀποκτή-σου-με ἀρετές, ἀγωνιζόμεθα νά προοδεύσουμε πνευματικά, ἀλλά εἴτε δέν διαπιστώνουμε πρόοδο εἴτε αἰσθανόμεθα κόπωση ἀπό τήν προσπάθεια εἴτε ἀπουσία χαρᾶς καί ἀναπαύσεως. Καί ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὅλα ὅσα κάνουμε, τὰ κάνουμε ἀφ' ἑαυτῶν, τὰ κάνουμε μέ τίς δικές μας προϋποθέσεις, μέ τὰ δικά μας δεδομένα, ἔχοντας κρατούμενα μέ-σα μας, ἔχοντας κάπου μέσα στήν ψυχή μας, στή σκέψη μας, τό δικό μας θέλημα.

Όμως οί άγιοι Πάντες, τούς όποι-ους τιμοϋμε και έπικαλούμεθα τήν χάρη τους, άγίασαν, γιατί άδεια-σαν τήν ψυχή τους από τά πάντα για να τήν γεμίσει ό Χριστός, για να ζει μέσα τους άποκλειστικά ό Χριστός. Γιατί αυτό είναι άγιο-τητα. Είναι ή ζωή μας, να είναι ζωή τοϋ Χριστοϋ, να είναι ή ζωή τών άγίων Πάντων.

Και τή ζωή αυτή μπορούμε να τή ζήσουμε και έμεϊς μέ τή χάρη τους, αν όμως προηγουμένως άγωνιζό-με-θα να άδειάσουμε τήν ψυχή μας από ότιδήποτε άλλο, για να δε-χθοϋ-με τά πλουτοποιά χαρίσματά τους, πού είναι πρόθυμοι να προσ-φέρουν σε όλους όσους τούς τιμοϋ-με και άπόψε και αύριο. Διότι έτσι μόνο θα τούς τιμήσουμε όντως, αλλά και θα άξιωθοϋμε και τοϋ άγιασμοϋ, τοϋ όποιου άξιώθηκαν και εκείνοι.

Για περισσότερες φωτογραφίες, κάντε κλικ [εδώ](#)